

MERKKIPÄIVÄ

100 vuotta täytti puuseppä Antti Taivassalo Helsingissä, Suursuon vanhainkodissa. Hän on syntynyt Kivijärvellä, josta 17-vuotiaana muutti Hiitolan. Aluksi hän oli töissä rautatietyömaalla. Avioituttuaan hän työskenteli puuseppänä Mustolan hovissa, myöhemmin Laurolan kartanossa, jossa hän uusi ajokalut, reet ja kärret. Vuonna 1929 hän osti oman talon Hiitolan Haukkaaraasta, jossa elämä jatkui talvisotaan saakka. Hän on solminut kolme avioliittoa, joista hänellä on 11 lasta ja näistä viisi vielä elossa.

95 vuotta täytti Otto Aho 7. 2. 71 Isossakyrössä. Hän on syntynyt Soanlahdella.

90 vuotta täytti Prokofei Koivunen 25. 2. 71 Lapulla. Hän on kotoisin Suojärveltä.

85 vuotta täytti Pekka Levanen 14. 1. 71 Keravalla. Hän on kotoisin Vienan Vuokkiniemeltä.

— 85 vuotta täytti karjalainen kirjailija Kersti Bergroth 24. 1. 71 Helsingissä. Hän on syntynyt Viipurissa v. 1886, tullut ylioppilaaksi 1904 ja suorittanut filkand. tutkinnon v. 1910. Etelä-Karjalan kansa, luonto, metsä, järvet, niityt ja Vuoksi antoivat hänen luomistyölleen taustan ja inspiraation. Lisäksi on mainittava, että hän on hyvin paljon matkustellut ulkomailla. Ulkomaat eivät ole häntä vieroittaneet Karjalasta. Parhaiten tunemme hänet näytelmistään »Anu ja Mikko» (1932) ja »Kuparsaare Antti» (1956). Hänen suomenkielinen esi-koisensa »Helena, Kristian ja taulu» on vuodelta 1920. Hän on kirjoittanut myös ruotsiksi. Yhteensä hänen tuotantonsa käsittää yli 70 romaania, esseekokoelmaa, nuorisoromaania, näytelmää ja pakinakokoelmaa. Hänen elinvoimaisuuttaan osoittaa hänen merkkipäivänsä aikana lausumansa miete: »80-vuotiaana alkaa uusi loistokausi.»

85 vuotta täytti Anna Kyöttinen, o.s. Grigorjeff, viime joulukuussa salomökissään Sotkuman Jouteniemellä. Hän on syntynyt Repolan pitäjän Lusman kylässä. Solmittuaan avioliiton pitäjäläisensä maanviljelijä Pekka Kyöttisen kanssa hän joutui jakamaan miehensä harvinaisen vaiherikkaan elämän. Repolan liittyttyä v. 1918 Suomeen Pekka toimi kuntansa tarmokkaana johtomiehenä. Kun 14. 10. 1920 Suomen ja NL:n välisen Tarton rauhansopimuksen mukaan oli Repolan ja Porajärven karjalaiset kunnat päätetty luovuttaa NL:lle, päättivät Vienan Karjalan ja Aunuksen väliaikaiset hallitukset sekä Repolan ja Porajärven kuntien valtuutetut 10. 12. 1920 perustaa väliaikaisen Karjalan keskushallituksen. Ei ollut sattuma, että juuri Pekka Kyöttinen valittiin hallituksen puheenjohtajaksi. Pekan ja Anninkin elämä oli tuolloin korkeata työn ja taistelun aikaa, jota ei voida repiä historiankirjoista. Intomieli ja kotiseurakkaus eivät riittäneet, päätöksen sanelivat divisioona- ja materiaaliylivoima. Sekavan ajan jälkeen perhe valitsi isiltä perityn maanviljelijän ammatin Suomen Karjalassa. Anna ja Pekka Kyöttisen avioliitosta on syntynyt 8 lasta. Nyt Pekka nukkuu ikuista untaan Sotkuman ortodoksisella hautausmaalla

ja Anna-mummo on löytänyt turvapaikan poikansa perheestä, jossa on hyvä olla. Taipaleen seurakunnan khra Pekka Timonen ja kanttori Onni Veinola kävivät tervehtimässä Annaa hänen merkkipäivänään. Lehtemme lähettää parhaat onnittelunsa näin takakäteen: elä tervehenä, elä pitkään, elä heimosi kunniaksi.

80 vuotta täytti kunnallisneuvos Toivo Ikonen 15. 1. 71 Helsingissä. Hän on Jääsken poikia ja toiminut aikoinaan lujasti kotitilansa ja kotikuntansa asioissa. Hän oli ministerinä Rangellin ja Linkomiehen hallituksissa ja joutui näin osallistumaan sekä rauhan että sodan aikana tehtyihin tärkeisiin päätöksiin. Toivo Ikonen nähdään Munkkivuorella harva se päivä melko virkeänä. Hän on kertonut:

Pahimmat riidat hallituskauteensa Toivo Ikonen kävi ministeritoverinsa von Bornin kanssa. Aiheena olivat tällöin siirtoväen asutusasiat, jotka Ikonen on aina kokenut itselleen läheisinä.

»Von Born vaati, ettei suomenruotsalaisten maita saanut käyttää siirtoväen asutukseen samalla tavalla kuin muiden maita. Oli kysymys siitä, kumpi meistä lähtee hallituksesta.

»Presidentti Ryti pisti neuvotteluhuoneen ovet lukkoon ja sanoi, että tästä huoneesta ei lähdetä ennenkuin sopu syntyy.»

Ja syntyihan sopu lopulta, von Born peräytyi ja suomenruotsalaisia alueita käytettiin siirtoväen asutukseen siinä kuin muutakin maata. Pian kiistan jälkeen von Born erosi ja tilalle tuli Ramsay.»

Hän on eri otteisiin ollut eduskunnassa kansanedustajana noin 20 vuotta. Karjalan Liiton toiminnanjohtajana hän oli vuosina 1951—1958. Hän on kalevalaisen kulttuurin ystävä.

80 vuotta täytti 12. 12. professori, geologisen tutkimuslaitoksen entinen ylijohtaja Aarne Laitakari Helsingissä. Hän on syntynyt Helsingin maalaiskunnassa, tullut ylioppilaaksi Turun reaaliylyseosta 1911, valmistunut filosofian kandidaatiksi 1916 ja saanut 1919 maisterin arvon. 1922 hän väitteli tohtoriksi ja samana vuotena hänet valittiin teknillisen korkeakoulun mineralogian ja geologian lehtoriksi, 1935—1960 hän toimi geologisen tutkimuslaitoksen johtajana.

80 vuotta täytti Juho Karhunen Juukassa. Hän on kotoisin Vienan Kontokista.

75 vuotta täytti Tatjana Antusoff, o.s. Taglatsun Tanjä 12. 1. 71 Helsingin Vantaalla. Hän on syntynyt Munjärven pitäjän Suopohjan lytyläiskylässä. Hän joutui miehelään Vornovan naapurikyliään, jonka asukkaat oli tuotu Venäjältä aikana, jolloin tarvittiin Aunuksen luodun rautateollisuuden tarpeisiin työvoimaa. Tatjanan mies joutui tsaarin armeijaan, jonka yksikkö oli sijoitettu Suomeen. Aunuksen kapinan puhjettua 1919 Suopohjan miehet liittyivät kapinan avuksi Munjärven pogostalle saapuneeseen Arvo Pajarin johtamaan vähäiseen apujoukkoon. Osippa Antusoff oli tuolloin suopohjalaisen mukana. Kansannousun kukistumisen jälkeen perhe siirtyi Suomeen. Lähes koko 1920- ja 1930-luvut perhe

asui Suojärvellä. Siellä syntyivät tyttäret Klaudia ja Nata (Natalia). Tatjanan muistilokeroissa on melkoinen määrä Aunuksen venäjänkielistä pajoa (=lauluja). Hyvävoimaisena ja -tuulisena hän viettää vanhuuden rauhallisia päiviä tyttärensä Klaudian turvissa. Eri puolilla Suomea asuvat entiset suopohjalaiset ja muut lyytiläiset toivottavat hänelle armorikkaita päiviä.

75 vuotta täytti kenraaliluutnantti evp. Väinö Valve 28. 12. 71 Helsingissä. Hän on syntynyt Lappeenrannassa. Hän aloitti opintonsa Tampereen teknillisessä opistossa, mutta aktivistina hän ei voinut jäädä syrjään Suomen vapauttamiseen pyrkivästä kansallisesta liikkeestä. Näin hänen tiensä kulki Jääkäripataljoona 27:n ja Suomen vapaussodan kautta upseerinuralla. Upseerina hän on lukijakunnallemme hyvin tuttu. Hän on Karjalan ja karjalaisen kulttuurin ystävä ja heimolehtemme tarkkaavainen lukija.

70 vuotta täytti 24. 2. yleisesikuntaeversti evp. Matti Aarnio Helsingissä. Hän on syntynyt Kouvolassa, käynyt Kadettikoulun 1927 ja suorittanut Sotakorkeakoulun 1933. Osallistuttuaan vapaussotaan, Viron ja Latvian vapaussotiin sekä Aunuksen retkeen hän toimi eri tehtävissä puolustuslaitoksen palveluksessa. Talvisodan ajoilta on peräisin hänen kansanomaisen nimityksensä Motti-Matti. Jatkosodassa hän haavoittui Suojärven ja Loimolan torjuntataisteluissa ja Lapin sotaan hän osallistui jääkäripataljoonan komentajana, 1945 hän siirtyi Ruotsiin ja 1947—1952 hän toimi Etelä-Amerikassa Venezuelan yleisten töiden ministeriön geodeettisen osaston matemaatikkona sekä tämän ohessa sikäläisen kansalliskaartin kadettikoulun taktiikan opettajana. Palattuaan viimeksi mainittuna vuotena Suomeen hän toimi siviilialalla talouspäällikkönä ja ylitarkastajana.

70 vuotta täytti 5. 1. kaup. Jussi Pitkänen. Hän on syntynyt Salmissa. Elämänuransa hän aloitti liikealalla Pietarissa 1915—1922 Oy Import Co:lla myyjänä ja matkustajana, Tavara-Aitta Oy:llä liikkeenhoitajana Sortavalassa. — Hän perusti Suojärvellä oman liikkeen 1928. Hänellä oli Käkisalmissa liike ja ravintola 1931—32. Hän toimi Viipurissa Teollisuuden klubin hoitajana 1933—35, Helsingissä 1936—38, Salon Saippuutehtaan myyntipäällikkönä 1939—41, Osuuskunta Maantuote myyntiedustajana. 1944—46 harjoitti puutavaliikettä H:ssä, Sekatavarakauppa Punavuorenkulma Oy:n toimitusjohtajana 1947—65. Vuodesta 1966 hän toimi ravintolaliikkeenhoitajana. Myyntimiehet r.y:n jäsen 1937 — Suomen Vähittäiskauppiasliiton jäsen 1932 — Helsingin Vähittäiskauppiasyhdistyksen jäsen 1947 — H:gin Vähittäiskauppiasyhdistyksen johtokunnan jäsen 1952—1957, Karjalaiset Yrittäjät Kerhon 1961 perustamisesta lähtien puheenjohtajana. Talvi- ja jatkosodassa hän toimi erikoistehtävissä.

— 70 vuotta täytti tammikuun 1. p:nä kyykkämies Aleksanteri Pesonen Helsingissä. Hän on syntynyt Salmi Tulemalla, missä hän myös kävi koulunsa.

Asiainvakuutusensa suorittuaan hän toimi puutavara-alalla, mutta siirtyi pian armeijan palvelukseen, jossa palveli eläkeikäiseksi, jonka jälkeen siirtyi Philips-yhtymään.

Aleksanterin olemme tavanneet monissa järjestötoimissa aktiivisena toimihenkilönä. Mainitsemme Salmi-Seuran, karjalaistoiminnan, heimotyön ja eri armeijan killat sekä seurakuntatyön.

Merkittävän päivätyön hän on tehnyt kyykkäkentillä. Aktiivisena pelaajana ja toimihenkilönä. Seurasaarella ollesaan hän toimi kirjuriina ja kenttämasterina ja Salmi Kyykkä r.y:ssä sihteerinä, johtokunnan jäsenenä ja puheenjohtajana. Ikä ei ole vielä painanut miestä, sauva lentää ja kolmas sija, pronssinen kyykkämitali koristaa hänen runsasta palkintosaalistaan muistona kesän 1970 Suomen kyykkämasteraruuskilpailuista. Kultaisia mitalieja joukkuepelistä on tullut enemmänkin.

Merkkipäiväänsä Aleksanteri vietti salaa. Olisi karannut kyykkäkentälle, niinkuin teki 10 v. sitten, mutta lensu iski juhlapäivänä ja pelipäivä meni hukkaan. Boris Karpela ja Kosti Pamilo kävivät onnittelemassa ensinmainitun puhussa Aleksanterille.

70 vuotta täytti Ville Kiriläinen 20. 12. 70 Liekassa. Hän on syntynyt Repolan Kapustavaaralla.

65 vuotta täytti Ida Ahtiainen, o.s. Riikonen, 22. 1. 71 Imatralla. Hän on kotoisin Uhtualta.

60 vuotta täytti 2. 2. 71 filtri, Tampereen yliopiston kansanperinteen laitoksen johtaja, dosentti Erkki Ala-Könni. Hän on syntynyt Ilmajoen Könnillä. Hän on suorittanut ainutlaatuisen ansiokasta työtä kansanperinteen tallentajana sekä kansanmusiikin tutkijana, perinteen vaalijana ja opettajana. Hän on tallentanut myös runsaan määrän karjalaista musiikkia. Tästä hän antoi meille oivan näytteen Kajaanissa 7. 4. 1963 pidetyssä Karjalan Sivistysseuran vuosijuhlassa.

Viittaamme kansikuvaamme.

60 vuotta täytti Heikki Luonila 14. 2. 71 Porissa. Hän on kotoisin Aunuksesta.

55 vuotta täytti puuseppä Niilo Kononen 21. 2. 71 Helsingissä. Hän on syntynyt Suojärvellä, Turhanvaaran kylässä. Hän on osoittanut esimerkillistä kotiseutu- ja sukulaisrakkautta, ollut esimerkillinen perheenisä ja innostunut kyykkäpelin harrastaja ja jopa mainio »vetäjä». Tälläkin hetkellä yksinomaan Seurasaaren kyykkäveljen joukossa isä Niilon lisäksi eturintamassa iskevät Raimo ja Kalevi sekä veljenpojat Niilo junior ja R. N. Kononen. Konosten joukkue on varteenotettava tekijä sekä Helsingin että koko maatakin käsittävillä »kyykkämarkkinoilla». Ellette usko — vilkkaistaa lehtemme tämän numeron kyykkäpalstaa. Kyykkäveljet onnittelevat lämpimästi puoliympyräistä vuosilukua täyttävää nuorekasta isä Niiloa.

50 vuotta täytti Nikolai Lukin 6. 1. 71 Alapitkässä. Hän on kotoisin Aunuksesta.

★

Alexander Dumas, kuuluisa ranskalainen kirjailija joutui elässään turvautumaan lääkärin apuun. Syntyi vuoropuhelu:

Lääkäri, pilkallisesti: Te kirjoitatte myös draamoja?

Dumas, taistelunhaluisesti: Kyllä. Minun draamani päättyvät paperin kansien väliin, mutta Teidän draamanne puukirstuihin.

TUONILMAISIIN OVAT SIIRTYNEET

Rauha Regina Vasko, o.s. Tyynelä, kuoli 31. 1. 71 Helsingissä. Hän oli Laatokan kasvatti ja syntynyt 5. 12. 1902 Sortavalassa. Karjalainen kotiseutuhenki, ystävällisyys ja vieraanvaraisuus olivat hänen persoonansa silmiinpistävimpiä ominaisuuksia. Hän ehti kasvattaa kaksi tyttärtä ja kaksi poikaa sekä antaa isoäidin elämän varrelta tuiki tarpeellisia neuvoja ja ohjeita joukolle lastenlapsia. Häneltä riitti tarmoa myös kansalliseen ja yleishyödylliseen aatetoimintaan, joista mainittakoon osallistuminen karjalaisseurojen, partiojärjestön, lottajärjestön, reservinupseerien naisjärjestön ja tiistaiseuran toimintaan. Hänet siunattiin haudan lepoon 12. 2. 71 Krematorion kappelissa runsaan sukulais- ja ystäväjoukon saattamana.

Joensuussa kuoli 25. 1. 71 kansakoulunopettaja Matti Pajunen. Hän oli syntynyt 5. 8. 1891 Sortavalan maalaiskunnassa. Hän kävi vuosisadan alussa Itä-Karjalan kansanopiston ja suoritti kansakoulunopettajan tutkinnon Sortavalan seminaarissa. Seminaarissa opiskelun aloitettuaan toimi Pajunen välillä opettajana Mutalan, Harlun, Suojärven, Kotajärven, Salmin Manssilan ja Suistamon Kontuvaaran sekä Salmin Hyrsylän kouluissa. Päätettyään opintonsa seminaarissa tuli Pajunen jälleen Salmin (myöh. Suojärven) Hyrsylän koulun opettajaksi. Täältä hän siirtyi Harlun Heinäjoen ja sieltä Hyrsylän koulun opettajaksi, josta virasta siirtyi eläkkeelle vuonna 1934. Sen jälkeen opettaja Pajunen toimi viransijaisena eri paikkakunnilla mm. Iloantissa, Tuupovaarassa ja Kontiolahdessa.

Hyrsylässä kohosi opettaja Pajunen kylänsä hengelliseksi johtajaksi. Hänen toimestaan saatiin perustetuksi Suojärvelle kolme rukoushuonetta. Pajunen esiintyi hartauspuhujana sadoissa eri tilaisuuksissa. Hän vaikutti myös voimakkaasti siihen, että kylään saatiin uusi kansakoulu ja hyvä tieyhteys sekä oli mukana kaikenlaisien yhteisten asioiden hoidossa.

Myös maanpuolustustyö oli opettaja Pajusta lähellä. Hän oli Hyrsylässä puuhaamassa suojeluskuntataloa ja oli mukana innokkaasti suojeluskunnan toiminnassa.

Matti oli voimiltaan heikohko ja ulkonäöltään täysin epäsotilaallinen. Mutta talvisodan aikana hän osoitti olevansa rohkea johtajatyyppe. Hyrsylän mutkan kylät joutuivat venäläisten alkaessa hyökkäyksessä heti saarroksiin ja väki vankeuteen. Pari viikkoa asukkaat saivat olla kotioloissaan, mutta kun Suomea ei valloitettuakaan kahdessa viikossa, suoritettiin kyyditys Aunukseen — keskitysleiriin. Kyyditettävät olivat pääasiassa naisia, lapsia ja vanhuksia, joiden pojat, isät ja miehet taistelivat Suomen vapauden puolesta. Hetkessä Matista tuli henkinen isä, pappi, lääkäri ja tarvittaessa myös kätilö.

Pajuselle on myönnetty Vapauden Risti, Suojeluskuntien hopeinen ansiomerkki ja Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan kunniamerkki.

Feodor Mauro.

JOHTAJA FEODOR MAURO KUOLLUT

Torstain 3. 12. -70 vastaisena yönä kuoli Lieksan Kauppa Osakeyhtiön johtokunnan puheenjohtaja Feodor Mauro. Hän oli syntynyt Lieksassa 13. 5. 1907. Feodor Mauro antautui jo nuorena liikealalle toimien isänsä perustamassa kauppaliikkeessä erilaisissa tehtävissä vuodesta 1923 alkaen. Vuonna 1937 perustetun Lieksan Kauppa Osakeyhtiön rautaosaston johtajana hän toimi osaston perustamisesta lähtien vuoteen 1968, jolloin hän jäi eläkkeelle. Vuodesta 1959 alkaen johtaja Mauro toimi Kauppayhtiön johtokunnan puheenjohtajana. Feodor Mauro osallistui aktiivisesti Lieksan ortodoksisen seurakunnan toimintaan. Vuodesta 1950 alkaen hän oli seurakunnan neuvoston jäsenenä yhtäjaksoisesti 20:n vuoden ajan eli sen ajan, minkä seurakuntakin on ollut olemassa.

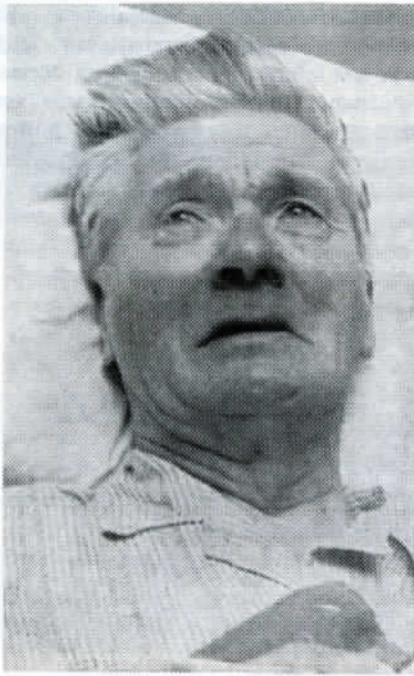
Innokkaana laulumiehenä Feodor Mauro oli perustamassa Lieksan Mieslaulajia. Kuoron riveissä hän oli mukana laulajana kuolemaansa saakka.

Feodor Mauro kuului Lieksan Rotary-klubiin ja hänen mieliharrastuksiaan olivat metsästys ja kalastus.

— Kihlakunnantuomari Viljo Ilmari Puustinen kuoli 25. 1. 71 Helsingissä. Hän oli syntynyt 18. 12. 1888 Kiihtelysvaaralla. Hän oli suuresti ansioitunut seuramme työkentällä. Muistokirjoitus lehtemme ensi numerossa.

Anna Lummeperu, o.s. Ivanovski, kuoli 13. 1. 71 Nurmeksessa. Hän oli syntynyt Aunuksen Veskekylässä 8. 9. 1887.

Paula Kaartala, o.s. Zerni, kuoli 20. 1. 71 kotonaan Saarivaarassa. Hän oli syntynyt 5. 5. 1905 Repolassa.

Uno Korhonen.

Rakennusmestari Uno Arvid Korhonen kuoli 10. 12. 70 Joensuussa. Hän oli syntynyt 23. 11. 1891 Jääskessä. Seuramme piirissä hänet tunnettiin karjalaisen puurakennustaiteen tuntijana ja ystävänä. Hän antoi oman panoksensa muhkean Domnan Pirtin luomiseen Suomussalmen Kuivajärvelle.

Suoritettuaan 2. luokan koneenkäyttäjän tutkinnon valmistui Korhonen v. 1912 rakennusmestariksi Kuopion teollisuuskoulusta.

Korhonen toimi tämän jälkeen rakennusmestarina Valkealassa sekä Venäjällä vv. 1913—21. Palattuaan Suomeen hän hoiti Itä-Karjalan maanviljelysseuran rakennusmestarin tehtäviä vuoteen 1925 saakka ja vuoteen 1932 asti hän oli maanviljelysseuran rakennustoimiston johtajana. Tämän jälkeen rakennusmestari Korhonen oli Suomen Sementtiyhdistyksen Itä-Karjalan piirin rakennusneuvojana vuoteen 1939 saakka. Talvisodan päätyttyä hän toimi Ilomantsin—Pielisjärven jälleenrakennuksen työpäällikkönä ja jatkosodan päätyttyä harjoitti itsenäistä rakennustoimintaa Kiteellä vuoteen 1946 asti, jolloin siirtyi Joensuuhun perustaen tänne rakennustoimiston. Sivutoiminaan Korhonen hoiti mm. Laatokan-Karjalan historiallis-tieteellisen museon avustajan ja intendentin virkaa sekä toimi Pohjois-Karjalan Museon hoitajana Joensuussa.

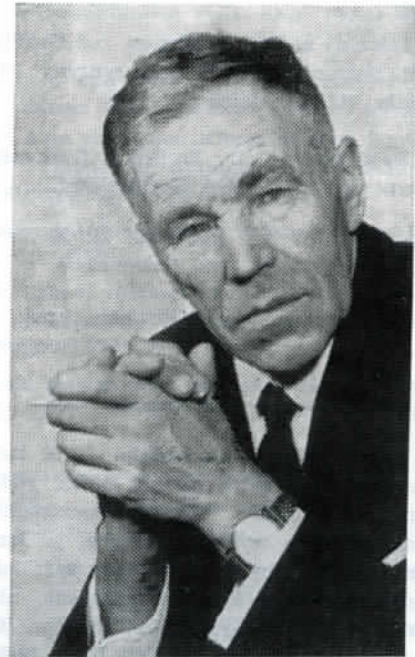
Eri puolilla Karjalaa sekä silloisen Kuopion läänin alueella on paljon hänen työsuorituksiaan. Hän on piirtänyt 30 kansakoulua, Ruskealan, Korpiselän ja Suojärven seurakuntien pappilat, Ruskealan ja Suojärven rukoushuoneet sekä Varparannan kirkon, suunnitellut ja johtanut Ilomantsin ort.pappilan korjaustyöt, edelleen piirtänyt ja valvonut Huhuksen ja Hoilolan ort.rukoushuoneiden rakennustyöt; samoin Outokummun ort.rukoushuoneen rakennustyöt. Suomussalmen Kuivajärvelle rakennetun runonlaulaja Domna Huovisen nimeä kantavan pirtin piirustus- ja suunnittelutyö v. 1963 oli

rakennusmestari Korhosen viimeisin ennen hänen sairastumistaan. Hän kuului Joensuun seudun Karjalaisseuran ja Joensuun Sortavala-Seuran johtokuntaan vv. 1948—50. Julkaisutoiminnasta mainittakoon mm. »Rakennuksista ja rakennuskustannuksista maataloudessa», »Vanhan kiviinavetan kunnostaminen», »Ammattimiesten kokeiluihin perustuvia värinteko- ja maalausohjeita». Tunnustukseksi ort. kirkon hyväksi suoritettusta työstä hän sai v. 1943 Pyhän Karitsan ritarikunnan I luokan mitalin.

— Joulupäivänä 25. 12. -70 kuoli Kuusamon sairaalassa kauppias Risto Homanen. Hän oli syntynyt 13. 3. 1898 Vienan Oulangassa, jossa hän harjoitti kauppaa mm. Muurmannin radan rakennustyömaalla sekä kiertävänä kauppiana, jolloin kaupparetket ulottuivat Etelä-Suomeen saakka. Heimosotien aikana kauppias Homanen muutti Kuusamoon ja perusti 1931 kaupan Paanajärvelle. Vuonna 1940 hän siirtyi Käylään, jossa hän hoiti omaa liikettään kuolemaansa saakka. Varsinaisen työnsä ohella kauppias Homanen hoiti erilaisia luottamustehtäviä. Paanajärven Seurakuntatyö ry:ssä hän oli mukana alusta alkaen ja toimi mm. Maamiesseuran johtokunnassa ja kansakoulun johtokunnan puheenjohtajana. Hänellä oli runsaasti arvokasta kansantietoutta Vienan-Karjalasta 1920-luvulta. Hän harrasti kalastusta, kirjallisuutta ja valokuvausta, ja hänen ottamiaan ja valmistamiaan valokuvia Kuusamosta myytiin 1920- ja -30 luvulla sekä kotimaassa että ulkomailla.

EMIL »KONNI» TAUROVAARA KUOLLUT

Tammikuun 2. päivänä kuoli Sammatissa, kotonaan Emil Taurovaara, jonka me tunsimm enimmältä »Konni» eli Vaskasen Konnoi. Hän oli syntynyt Suojärvellä Jehkilän kylässä, Atjoisten agjalla. Suku — Turhanen —

Emil Taurovaara.

lienee Suojärven kanta-asukkaita, koska ensimmäisessä virallisessa nimiluettelossa v. 1618 se esiintyy Rannakylässä (myöhemmin Varpakylä) sitten Kärjäselkä, joka lienee muuttunut Turhanvaaraksi.

Konni kohosi rakastetuksi merkkihenkilöksi hyvän huumorin, sovinnaisuuden ja ihmisystävällisyyden ansiosta. Hänen kotinsa ei ollut suuri, mutta sinne mahtui aina koditon ohikulkija. Monet rajan takaa tulleet aunukse-laiset heimopakolaiset saivat hänen luonaan pysähtymispaikan. Kun mustalaisilta muualla ovet suljettiin, niin Konnin luona ne avattiin.

Lapsia hän kasvatti viisitoista, bunukkoja on 26. Kun kerran kysyin, kuinka hän on niin hyvin onnistunut kasvattamaan lapsilauumansa, niin Konni vastasi: »Itshei kasveti». Tässä on suuri totuus, kasvattaa viisitoista lasta hyvin ammatteihin, kunnan kansalaisiksi tekemättä mitään! Kyllä siinä ovat isän ja äidin esimerkit, taito ja kyky kasvattajina, niin ettei sitä kasvatettava huomaa ollenkaan. Se on suurta taitoa — sopii yrittää nykyisten lastenkasvatusexperttien!

Konni oli suuri ihminen. Häntä eivät horjuttaneet neuvot oikealta, eikä vasemmalta. Hän kulki aikaansa edellä vapaamielisenä ihmisten ymmärtäjänä. Hän oli armoitettu kertoja, jonka luokse me kylän väki kävelimme — niin nuoret kuin vanhat juttuja kuulemaan. Hänellä oli kyky tulla toimeen vanhojen kanssa ja ymmärtää nuoria.

Helsingin Lapinlahden Ortodoksinen kirkko täyttyi saattajista — läheltä ja kaukaa — kun Konni, tosikarjalainen tammikuun 9. p:nä saatettiin haudan lepoon kotoisin — ortodoksin — menoin. Kahvitilaisuus pidettiin Nuorten Naisten Kritsillisessä yhdistyksessä, jossa muisteltiin vainajan elämäntyötä ja rikasta elämää. — K. P.

Ville Romanainen kuoli 18. 12. 70 Lieksassa. Hän oli kotoisin Repolan Kolvasjärveltä.

Aleksi Polttinen kuoli 20. 12. 70 Loviisassa. Hän oli syntynyt Munjärvellä 3. 6. 1900. Hän otti osaa Aunuksen kansannousuun, jonka jälkeen siirtyi Suomeen.

Outi Mitrunen, ent. Hoskonen, o.s. Gavrillov, kuoli 11. 12. 70 Ilomantsissa. Hän oli syntynyt 20. 3. 1888 Lupasalmella, Itä-Karjalassa.

Viktor Pyy kuoli 6. 12. 70 P-K:n Keskussairaalassa. Hän oli syntynyt 27. 5. 1914 Korpiselässä.

Opettaja Veera Levy kuoli 10. 12. 70 Varkaudessa. Hän oli syntynyt 13. 4. 1893 Sortavalassa.

Sanni Tähkänen, o.s. Koivunen, kuoli 14 .1. 71 Lahdessa. Hän oli syntynyt 13. 4. 1897 Suojärvellä.

NL:ssa on säädetty minimipalkka — 60 ruplaa kuukaudessa. Tämä on taattu minimi niille, joiden työ ei vaadi ammattikoulutusta. Keskikuukausipalkka maasamme on nykyään noin 120 ruplaa, ja kun otetaan huomioon aineelliset hyödykkeet, joita työtätekevät saavat yhteiskunnallisista kulutusvarannoista, niin heidän keskikuukausipalkkansa ylittää 150 ruplaa. (Ote lakit. kand. Juri Koroljov'in artikkelista NL:n työlakien huomaisuus, APN).

KARJALAISLAHJOITUS: Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseätiö on saanut huomattavan lahjoituksen. Koti-Posti ja sen toimitusjohtaja dipl.ins. Jorma Reenpää on muistanut säätiötä tunnustuksena sen arvokkaasta työstä Karjalan heimon rikkaan kulttuuriperinteen vaalimisessa 30.000 markalla. Säätiöön muodostetaan lahjoituksen pohjalta nimikkorahasto.

Lahjoittajan perinteet nojaavat lähinnä sukunsa päämiehen, Ilomantsissa toimineen ja laajasti Pohjois-Karjalassa vaikuttaneen rovasti Henrik Renqvistin muistoon.

HUUMORIA

— Piispa Johannes on osoittautunut hyvin liikkuvaiseksi. Tässä suhteessa hän on edesmenneen piispa Aleksanterin suoranainen vastakohta. Hän on liikkunut Lapissa, Savossa, Pohjois-Karjalassa ja tietenkin oman, Helsingin hiippakunnan alueella. Viimeksi hän kävi Liperissä. Eräs kansanmies nähdessään pitkäkaapuisen ortodoksisen piispan lausahti:

— Ka, tuossa se on — »mallimaksi» . . .

— Lehtemme nimimerkki Briha meni Munkkiniemen Talouskauppaan ostamaan grillattua kanaa. Hän lausahti grillaaajaneidille:

— Anna miul puoli kanuo. Neitine vastasi:

— Milloin herra on tehnyt sinu-kaupat minun kansa? Tällöin Briha sanoi:

— Etkö Sie muissa. Eihän meillä Karjalassa teititely. Sehän oli monikkomuoto. Tähän tyttö vastasi:

— Olkoon menneeks. Mie oon Viipurista. Pakkolähtö tuli, kun olin vauva . . .

— Anoppi pisti vävympojan korvat kuumiksi joka kerta, kun tämä lankesi kiusaukseen nauttia hedelmiä ja virvokkeita venäläiseen tapaan: vodkaa ja suolakurkkua.

— Kuinka sotaharjoitus sujui, herra kenraali?

— Hienosti. Yhtään lehmää ei ammuttu, ainoatakaan tyttöä ei ole ilmoitettu kadonneeksi ja suuri osa maastostakin on vielä paikoillaan.

— Pienelle virolaispojalle tapahtui viime vuonna, jolloin vietettiin V. I. Leninin 100-vuotisjuhlaa, pieni lipsahdus. Opettaja kysyi: Kuinka vanha on V. I. Lenin. Poika vastasi:

— 103-vuotias. Miten sinä perustelet asiaa, kysyi opettaja:

— Ka, tapausta on juhlittu kolme vuotta, eikä hän ole 103-vuotias . . .

Työnantaja eroavalle alaiselleen:

— Tavallaan minusta on ikävää, että lähдете. Olette ollut minulle kuin oma poika: röyhkeä, nyrpeä ja kiitämätön.

Juoppone makas maantiä ojas. Pap ja papi frouv meniväs siit ohitte. Pap kyse: Kuka sinä olet. Juoppone möris siält ojust: Ööh, mää olen taimi sun tarhasas.